

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रतिज्ञातं नाम निर्वचनं करोति नराणामित्यादिना नराजीवाः विवेकप्रतिबिम्बमिव यत्राध्यस्ताः अतस्तेषामयनं नारायणः स्वार्थे तद्विदित इत्येकोऽर्थः दर्पणादिस्वच्छं द्रव्यं प्राप्य रवि रश्मिवत्प्रतिस्त्रोतः प्रवृत्तैर्नयनरश्मिभिर्घोषास्थमेव मुखं पूर्वप्रवृत्तपरावसंस्कारात्प्रत्यङ्मुखत्वाद्युपाधिधर्मविशिष्टं गृह्यते अन्यथात्यन्ताननुभूतपुरुषादिदर्शनं दर्पणेन स्यात् तद्विषयकसंस्काराभावात् योयं दर्पणे दृष्टः स एवायमित्यबाधितप्रत्यभिज्ञाबलाच्च न दर्पणे भिनवमुखाध्यास इति व्युत्पादितं वेदांतकतके स्माभिः श्रुतिश्च ईशजीवयोर्विवेकप्रतिबिम्बभावदर्शयति यथा स्रयं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुयैको नुगच्छन् उपाधिना क्रियते मेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजो यमात्मेति तस्माद्विवेकैतन्येध्यस्तस्य जीवाख्यप्रतिबिम्बस्याविद्यादर्पणापनयेतत्रैव विलय इति युक्तं ॥ ३९ ॥ तस्य नारायणत्वे निर्वचनांतरमाह आप इति नरो जीवस्तदविद्याकल्पितं अंबु प्रधानत्वादापः पुरुषवचसो भवन्तीति श्रुतेश्चाप इति शरीरमुच्यते तदस्य पूर्वमयनं प्रवेशस्थानं उपाधिसृष्टिसमकालं हि घटाकाशवदुपाधौचितेः प्रवेशः उपाध्यभिमानानंतरं च जीवत्व

ये च शिष्टास्त्रयो भक्ताः फलकामाहिते मताः ॥ सर्वे च्यवनधर्मास्ते प्रतिबुद्धस्तु श्रेष्ठभाक् ॥ ३५ ॥ ब्रह्माणं शितिकंठं च याश्चान्या देवताः स्मृताः ॥ प्रबुद्धचर्याः सेवन्तो मामेवैष्यंतियत्परं ॥ ३६ ॥ भक्तं प्रति विशेषस्ते एष पार्थानुकीर्तितः ॥ त्वंचैवाहं च कौंतेय नरनारायणौ स्मृतौ ॥ ३७ ॥ भारवतरणार्थं तु प्रविष्टौ मानुषीं तनुं ॥ जानाम्यध्यात्मयोगांश्च यो हं यस्माच्च भारत ॥ ३८ ॥ निवृत्तिलक्षणो धर्मस्तथाभ्युदयिकोऽपि च ॥ नराणामयनं स्यात्तमहमेकः सनातनः ॥ ३९ ॥ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अयनं ममतत्पूर्वमतो नारायणोऽत्यहं ॥ ४० ॥ छादयामि जगद्विश्वं भूत्वा सूर्य इवांशुभिः ॥ सर्वभूताधिवासश्च वासुदेवस्ततोऽत्यहं ॥ ४१ ॥ गतिश्च सर्वभूतानां प्रजनश्चापि भारत ॥ व्याप्ता मे रोदसी पार्थ कांतिश्चाभ्यधिकामम ॥ ४२ ॥ अधिभूतानि चांतेषु तदिच्छंश्चास्मि भारत ॥ क्रमणा चाप्यहं पार्थ विष्णुरित्यभिसंज्ञितः ॥ ४३ ॥ दमात्सिद्धिं परीप्संतो मां जनाः कामयन्ति ह ॥ दिवं चोर्वीचमध्यंच तस्माद्दामोदरोऽत्यहं ॥ ४४ ॥

मिति विवेकः अत उक्तं ममतत्पूर्वमयनमिति ॥ ४० ॥ वासयत्याच्छादयति विश्वं वसत्यस्मिन् विश्वमिति वा वासुः वस आच्छादने वस निवासे इत्यनयो रूपे सचासौ देवश्चेति वासुदेव इत्यर्थः एतेन ईशावास्थमिदं सर्वं कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवास इति श्रुत्योऽर्थः संगृहीतः ॥ ४१ ॥ विच्छगत्तौ तु दादिः विच्छदीमौ चुरादिः विषुसे चनेश्वादिः विष्णुव्याप्तौ जुहोत्यादिः विशप्रवेशने तु दादिः णुप्रस्रवणेऽदादिः एतेषामन्यतमस्य रूपं विष्णुरित्यभिप्रेत्याह गतिरिति विच्छंति गच्छंति लीयन्ते स्मिन् विच्छंत्यस्मा लोका इति वा वेवेष्टि व्याप्नोतीति वा विच्छयति दीप्यत इति वा ॥ ४२ ॥ अधिभूतानि सर्वाणि प्राणिजातानि दिव्या दिव्यानि अंतरेषु देहावसानेषु यद्ब्रह्म इच्छन् एच्छन् अडभाव आर्षः इच्छितवन्ति तदस्मि सर्वकामप्रपूरकमिति विशेषेण स्मृतिप्रस्रवतिकां क्षीरमिति वाचकारात्सिचति जीवनं प्रविशति हृदयं कामतिका र्यमिति वा विष्णुरित्यर्थः एतेन गच्छंत्यस्मिन् जागच्छंति च यस्मात्पजाः येनाह तं खंच दिवं बह्वी च तस्य भासा सर्वमिदं विभ्राति यदिच्छंतो ब्रह्म चर्यं चरन्ति तद्वा बतोन्या नत्येतीति अन्तदो वसुदान इत्यादि श्रुत्यर्थ उक्तः ॥ ४३ ॥ दममं दामस्तेन उन् उत्कर्षेण चच्छंति मामुवन्ति स्वर्गादिकं यस्मादिति दामोदर इत्यभिप्रेत्याह दमादिति ॥ ४४ ॥